

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/308/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616200522
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5616200522.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Evy Malíkovej v právnej veci žalobcu: CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 14, IČO: 35 886 013, právne zastúpený: Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 49, IČO: 36 856 584, proti žalovanej: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. T., Ul. X. T. XXXX/XXX A, o zaplatenie 1.314,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/10/2016-118 zo dňa 28.06.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorý vo zvyšnej časti návrh žalobcu zamietol a vo výroku o trovách konania **z r u š u j e a v e c v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie **n e d o t ý k a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 475,96 eur, s 8,25 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 475,96 eur od 23.02.2013 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 60 eur splatných vždy ku 25. dňu v mesiaci, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 52 ods. 1, 2, § 879j Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 261 ods. 3, písm. d), § 708 ods. 1, 2, § 710, § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka.

3. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dôvodil, že žalobca sa domáhal voči žalovanej splnenia povinnosti zaplatiť sumu 1.314,87 eur so zmluvným úrokom vo výške 15,10 % ročne zo sumy 1.184,60 eur od 28.03.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.184,60 eur od 28.03.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Vo svojej žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu SLSP, a.s. uzatvorila so žalovanou dňa 03.04.2007 zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby. Predmetom zmluvy bolo zriadenie bežného účtu, poskytnutie elektronických služieb k účtu, vydanie platobnej karty a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky, pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní. Súčasťou zmluvy boli tiež Všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s., účinné od 01.08.2002 v znení dodatku č. 5, účinného od 15. 07.2007, osobitné Obchodné podmienky SLSP, a.s. pre poskytovanie a používanie elektronických a platobných kariet s účinnosťou od 01.01.2006, Obchodné podmienky SLSP, a.s. pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní, účinné od 01.07.2007 a Sadzobník poplatkov SLSP, a.s.. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 3 zákona 258/2001 Z. z. účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, bol kontokorentný úver/povolené prečerpanie na bežný účet vyňatý z pôsobnosti Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto zmluvy neobsahujú údaje o ročnej RPMN. SLSP, a.s. poskytla

povolené prečerpanie do výšky 863,03 eur (26.000,- Sk), a to oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 08.08.2007. Žalovaná využila možnosť čerpať úver od SLSP, a.s., avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiavala a dostala sa so splácaním do omeškania. SLSP, a.s. vznikla pohľadávka voči žalovanej na sumu 1.314,87 eur, pričom táto pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 1.180,60 eur, vyčísleného riadneho úroku vo výške 0,33 eur, debetného úroku z nepovoleného prečerpania 64,24 eur, zákonného úroku z omeškania vo výške 65,67 eur vyčísleného od prvého dňa omeškania žalovanej so splácaním jej záväzku, do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky, t. j. do 27.03.2014 zmluvou o postúpení pohľadávok, číslo 0346/2014/Ce. Žalobca oznámil postúpenie pohľadávky žalovanej oznámením dňa 01.04.2014, ktorým zároveň vyzval žalovanú na okamžitú úhradu pohľadávky. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 01.06.2016 žalobca špecifikoval žalovanú sumu. Splátkový kalendár žalobca nebol schopný predložiť, nakoľko pri kontokorentných úveroch sa nevytvára. Vzhľadom na to, že žalovaná nedodržala zmluvné podmienky, SLSP, a.s. jej listom zo dňa 12.02.2013 zmluvu vypovedala, vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a vyzvala žalovanú zaplatiť pohľadávku do 7 dní. Dňa 27.03.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Uvedená skutočnosť bola žalovanej oznámená SLSP, a.s. listom zo dňa 01.04.2014, čím teda bola preukázaná aktívna legitimácia týmto oznámením a nie zmluvou o postúpení pohľadávky. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca si žalovaný nárok uplatnil právnym dôvodom vrátenia peňažných prostriedkov, poskytnutých žalovanej formou povoleného prečerpania na bežnom účte. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o poskytnutí povoleného prečerpania na bežnom účte bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu - zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V súlade s ustanovením § 1 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa na uzavretú zmluvu vzťahuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, nakoľko sa jednalo o úver formou preddavku na účet žalovanej, a to na kreditnú kartu, čo vyplynulo z prehľadu transakcií z účtu žalovanej. Zmluva preto musela obsahovať, v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. g), v spojení s § 3 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch (keďže sa jednalo o úver na kreditnú kartu), údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Vzhľadom na skutočnosť, že uzatvorená zmluva uvedený údaj neobsahovala, spotrebiteľský úver súd prvej inštancie vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov. Keďže poskytnutý úver sa podľa súdu prvej inštancie považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vznikol nárok na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré žalovaná reálne čerpala. Súd prvej inštancie preto žalobcovi priznal právo na zaplatenie rozdielu medzi čerpanými prostriedkami na účte a vloženými prostriedkami na účet, čo predstavuje sumu 475,96 eur. (17.359,85 eur - 16.883,89 eur = 475,96 eur). Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd prvej inštancie priznal vo výške tak, ako je uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia. Súd prvej inštancie priznal úroky z priznanej istiny, t. j. z 475,96 eur, vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom na pomery žalovanej, ktorá má príjem 400,- eur mesačne, má dve vyživovacie povinnosti, súd prvej inštancie povolil žalovanej splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach po 60,- eur mesačne, nakoľko mal za to, že povolením splácania v splátkach, vzhľadom na osobu žalobcu, nedôjde k ujme na jeho právach. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. Žalobca mal vo veci úspech v sume 475,96 eur, čo je 36,20 %, neúspech v sume 838,91 eur, čo je 63,80 %. Vo veci bola žalovaná úspešnejšia, preto jej vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalovaná si ich neuplatnila, z obsahu spisu nevyplývajú, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca. V odvolaní poukazoval na to, že na predmet sporu súd prvej inštancie nemal aplikovať Zákon o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v plnom rozsahu, ale len v časti ustanovenia § 3 ods. 6 ZoSÚ. Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou teda nemusela spĺňať náležitosti uvedené v ZoSÚ s výnimkou ustanovenia § 3 ods. 6 ZoSÚ, pretože povolené prečerpanie nebolo poskytnuté formou kreditnej karty. Žalobca poukazuje na stanovisko súdu prvej inštancie, že predmet sporu bol poskytnutý prostredníctvom kreditnej karty. Žalovanej bola k účtu poskytnutá debetná platobná karta. Základný rozdiel medzi nimi spočíva v tom, že podmienkou k vydaniu kreditnej platobnej karty je zriadenie samostatného tzv. kartového účtu, pričom debetná karta je vydávaná k bežnému účtu. Na základe uvedeného žalobca dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne predmet sporu posúdil ako úver vo forme kreditnej karty, aj keď úver bol poskytnutý vo forme povoleného prečerpania k debetnej karte. Žalobca si uplatnil okrem úroku z omeškania aj zmluvný úrok vo výške 15,10 % ročne zo sumy 1.184,60 eur od 28.03.2014 do zaplatenia. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi len úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 475,96 eur od

23.02.2013 do zaplataenia. Nepriznanie zmluvného úroku odôvodnil aplikáciou ZoSÚ na predmet sporu. Žalobca citoval komentár k Obchodnému zákonníku a poukázal na to, že ide o dva rozdielne inštitúty, ktoré sa odlišujú tak svojou podstatou, ako aj funkciami, a preto treba vychádzať z toho, že pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania. V právnom poriadku SR neexistovalo (a neexistuje) ustanovenie obmedzujúce možnosť požadovať od dlžníkov zmluvné úroky iba do konečnej splatnosti úveru. Žalobca preto v odvolaní konštatoval, že má nárok na riadny úrok vo výške 15,10 % ročne zo sumy 1.184,60 eur odo dňa 28.03.2014 do zaplataenia. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu, eventuálne rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379 C. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C. s. p.) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) C. s. p. zrušil vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ostatnej časti rozsudku, ktorá nebola odvolaním napadnutá, sa odvolací súd nedotkol.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy a nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. Podľa ustanovenia § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

9. Podľa ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. v platnom znení, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

10. Odvolací súd konštatuje, že v preskúmvanej veci súd prvej inštancie bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia uzatvoril, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou 03.04.2007 formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte nespadá pod režim ustanovenia § 1 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko sa jednalo o úver formou preddavku na bežný účet žalovanej, a to na kreditnú kartu. V nadväznosti na to ďalej právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou posudzoval súd prvej inštancie v medziach Zákona o spotrebiteľskom úvere č. 258/2001 Z. z. v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy.

11. Žalobca v podanom odvolaní namietal správnosť takto vyslovených záverov súdu prvej inštancie. Uviedol, že v danom prípade sa jednalo o úver poskytnutý formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou, avšak iným spôsobom ako na kreditnú kartu, nakoľko žalovanej poskytol k uzatvorenej zmluve o povolenom prečerpaní peňažných prostriedkov na bežnom účte debetnú platobnú kartu v zmysle obchodných podmienok pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet, čo vyplýva zo zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, ako i obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V tejto súvislosti poukazoval i na ustanovenie § 2 ods. 20 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého platobnou kartou sa rozumie platobný prostriedok, ktorý umožňuje používateľovi platobných služieb prístup k finančným prostriedkom čerpaným do výšky limitu povoleného poskytovateľom platobných služieb, ako i na dôvodovú správu k zákonu č. 492/2009 Z. z., podľa ktorého pod platobnou kartou sa rozumie platobný prostriedok, prostredníctvom ktorého môže používateľ platobných služieb vykonávať platobné operácie do výšky limitu povoleného poskytovateľom platobných služieb.

12. Zásadným rozdielom medzi debetnou platobnou kartou a kreditnou kartou je, že debetná platobná karta umožňuje držiteľovi vyberať hotovosť a uhrádzať platby, je viazaná na bežný účet a majiteľ karty používa vlastné finančné prostriedky z vlastného účtu, pričom kreditná platobná karta je úverový produkt, ktorý umožňuje klientovi čerpať úver do bankou schválenej výšky - úverového limitu. Debetná platobná karta je karta, prostredníctvom ktorej sa môžu čerpať finančné prostriedky len do výšky zostatku na bežnom účte. Možno ju získať v každej banke ako súčasť bežného účtu. Pomocou debetnej karty sa môžu vyberať prostriedky z účtu alebo ňou platiť v obchodoch maximálne do výšky peňažných prostriedkov, ktoré má majiteľ bežného účtu na účte.

13. Kreditná platobná karta má pridelený určitý kredit, resp. úver, ktorý umožňuje platiť či vyberať v hotovosti aj v prípade, že majiteľ účtu nedisponuje dostatočnými prostriedkami na účte. Úver čerpaný použitím kreditnej karty je úročený úrokovou sadzbou, ktorá je obvykle uvedená v mesačnom vyjadrení. Základný rozdiel medzi kreditnou a debetnou platobnou kartou spočíva v zdroji, odkiaľ pochádzajú použité prostriedky. V prípade debetnej platobnej karty ide o vlastné peniaze majiteľa účtu a pri kreditnej karte sú poskytnuté nie vlastné peniaze, ale prostriedky banky.

14. Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie ustálil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva, ktorou právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol úver formou preddavku na bežný účet, a to na kreditnú kartu, čo podľa neho vyplynulo z prehľadu transakcií na účte žalovanej, bol povinný svoj záver následne podložiť znením zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi, ako i obchodnými podmienkami tvoriacimi súčasť zmluvy tak, aby takto vyslovený záver bol nespochybniteľný. Súd prvej inštancie neuviedol, na podklade čoho k takémuto záveru dospel. Rozsudok súdu prvej inštancie je tak pre absenciu dôvodov nepreskúmateľný, nakoľko takto prijaté závery žiadnym spôsobom nezdôvodnil, skutkovo ani právne nepodložil. Neuviedol, z akých dôkazov pri vyslovení svojho záveru vychádzal a akými úvahami sa riadil. Tiež nezdôvodnil prijaté právne závery o tom, že spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi účastníkmi, z ktorej žalobca uplatňuje v predmetnom konaní svoje nároky, podlieha režimu zákona č. 258/2001 Z. z. v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, nevysvetlil ani skutkovo nepodložil s poukazom na konkrétne znenie zmluvy, príp. obchodných podmienok záver o tom, že napriek uzatvorenej zmluve o povolenom prečerpaní peňažných prostriedkov na bežnom účte, právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol kreditnú kartu.

15. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu pochybnosti o správnosti prijatých skutkových a nadväzne i právnych záverov, absencie dôvodov a nepreskúmateľnosti rozsudku.

16. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne prejednať a rozhodnúť o dôvodnosti nároku žalobcu v napadnutej časti s ohľadom na správne právne posúdenie. Následne vyhodnotí nárok žalobcu a závery, ktoré prijal, primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývala jednostrannosť, a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

17. Zároveň odvolací súd zrušil aj výrok o náhrade trov konania súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 C. s. p., podľa ktorého, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

18. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)